

un relleu especial pel fet d'escaure's en el centenari de les normes ortogràfiques de Pompeu Fabra. La Flama simbolitza la llengua catalana i Montserrat la rep i la custòdia tot l'any ben aprop de la nostra Moreneta.

Ens plau acollir-la de mans de l'Agrupació Excursionista de Catalunya que enguany celebra el seu centenari d'activitats excursionistes i culturals al servei del nostre poble.

Montserrat la rep per 44a vegada, i ens comprometem a vetllar per la seva protecció i defensa, perquè la nostra parla és el vehicle de la nostra identitat com a poble, el seu dret identitari i l'instrument de la nostra cultura. En el context actual hem d'evitar que perdi espai social i pes a l'escola per tal que no es creïn separacions que facin perillar la convivència en el futur.

La rebem doncs amb el compromís de tenir cura de la nostra llengua perquè continuï brillant entre les llengües de món, amb vigor en el seu us quotidià, en els mitjans de comunicació, i per la qualitat de la literatura i l'art que l'expressa."

A continuació i ja a la sala d'actes del Monestir, Jordi Bilbeny investigador i membre de l'Institut Nova Història va oferir una interessant conferència sota el títol "El segrest de la llengua i la literatura al segle XVI".

Jordi Bilbeny comentà "que si ara us diguessin que no som a Montserrat sinó al Monasterio de Yuste a Càceres, us ho creuríeu? Bé, segurament no. Però aquesta cosa tan òbvia, no ho ha estat sempre tan clara, especialment en altres moments de la història.

Com pot ser que en un país com Catalunya, on el català era la llengua preeminent a la cort i a l'administració, arribi un moment en què els escriptors i literats, impressionats per la gran força de la literatura castellana s'hi aboquin tot renunciant a la llengua pròpia? Oi que això no sembla gaire coherent?.

Llavors cal ser molt cauts en la interpretació que han fet i que fan alguns historiadors actuals.

Estudiant diversos autors clàssics, trobem que

les seves obres escrites originàriament en català, foren sovint obligades a traduir amb tota mena de coaccions. Aquest és el cas de Pere Antoni Beuter i la seva Història de València de 1546. En Beuter exposa amb gran naturalitat i diplomàcia, com se l'havia forçat a traduir el llibre al castellà, i ell mateix el signava i assumia l'autoria de l'obra, però això no era sempre així. En molts altres casos les obres eren traduïdes al castellà, i esborrant el nom del seu autor. Les feien córrer per Castella i les Espanyes com si fossin castellanes, és el cas de l'obre de Lluís Milà, lo Cortesà (1561). És també en la mateixa línia l'apropiació de la figura de Cristòfol Colom, la tergiversació de Joan Miquel Servent, per Miguel de Cervantes, la catalanitat de la Celestina, o la vida de Llätzer de Tormos.

És a dir, tota la nació catalana bullia econòmicament, i socialment, però curiosament, el món de les lletres s'havia completament estancat i per les Espanyes es viu el segle d'Or. Cada nova investigació es veu més clar, que la història de Catalunya havia sofert un procés de manipulació, especialment des del Segle XVI, per tal de bastir un lideratge clar de la ideologia castellana en la construcció d'un model d'Estat Espanyol, que volen imposar.

Joan Fuster, d'aquest fet n'era totalment conscient quan deia..."A mesura que hem dedicat més atencions als segles XVI, XVII i XVIII, hem

Renovació Flama 2013. Foto: Josep Castells

pogut veure que l'us literari de la llengua i la seva lectura no havien estat interromputs, i mai en aquest 300 anys el català va deixar de ser una llengua culta".